

Mál nr. 192/2025

Nafn málskotsaðila (M)

Nafn varnaraðila (V)

Heiti vátryggingar: Slysátrygging launþega.

Nafn vátryggingartaka (X)

Sönnun tjónsatviks.

Gögn.

1. Málskot mótttekið 23. maí 2025 ásamt fylgiskjölum.
2. Bréf V dags. 1. júlí 2025.
3. Viðbótarathugasemdir M dags. 14. júlí 2025.

Málsatvik.

Í málskoti kemur fram að M hafi, hinn 30. maí 2023, orðið fyrir slysi við störf sín hjá X. Atvik hafi verið þau að M, sem var að vinna við þrif, hafi verið að tæma þvottavél. Hafi hún sett kerru, sem notuð hafi verið til þess að ferja þvott, undir vélina og byrjað að tæma hana. Vegna takmarkaðs vinnupláss hafi M flækst í kerrunni í sömu mund og hún var að toga þungan og blautan þvott úr vélinni. Við það hafi hún fengið rykk á báða handleggi. Næstu tvo, þrjá daga eftir slysið hafi M verið í vaktafri en hafi verið mjög verkjuð og tekið sterk verkjalyf. Þremur dögum eftir slysið hafi M tilkynnt um slysið í móttöku hótelsins og starfsmaður þar tilkynnt yfirmönnum um það. M hafi svo harkað af sér en leitað til læknis í Póllandi í ágúst 2023. Komi fram í nótu vegna þeirrar komu að M hafi orðið fyrir slysáverka á vinstri öxl við vinnu. Hafi M verið ávísað verkjalyfjum, m.a. í sprautuformi. Hafi M í kjölfarið leitað ítrekað til læknis þar ytra en einnig hafi hún leitað á heilsugæslu hérlandis hinn 28. september 2023. Hafi hún þá fengið uppáskrifuð verkjalyf en þar sem þau virkuðu ekki sem skyldi hafi M verið vísað til bæklunarlæknis sem hún hitti hinn 22. febrúar 2024. Hafi niðurstaða skoðunar verið sú að M væri með mjög slæma traumatíska rifu á vinstri öxl og gekkst hún undir aðgerð vegna þess hinn 20. mars 2024. Aðgerðin hafi hins vegar ekki tekist sem skyldi og búi M enn við mikla verki í öxlinni auk hreyfiskerðingar. Ekkert í sjúkrasögu M bendi til þess að hún hafi átt við slík einkenni að stríða fyrir slysið. V hafi verið tilkynnt um slys M með bréfi dags. 16. maí 2024 en V hafnað bótaskyldu með bréfi dags. 24. maí 2024. Hafi fjórar yfirlýsingar samstarfsfólks M sem staðfesti að slys M hafi átt sér stað verið sendar V ásamt beiðni um að það endurskoðaði afstöðu sína. Með bréfi V hinn 22. maí 2025 hafi V hins vegar áréttað fyrri afstöðu sína á grundvelli þess að það telji ósannað að slys hafi átt sér stað. Vísi V m.a. til þess að M hafi ekki leitað til læknis hér á landi fyrr en 28. september 2023 og að í nótu vegna þeirrar komu sé ekki fjallað um slysið. Hvað þetta varði sé rétt að geta þess að M tali hvorki ensku né íslensku og því hafi upplýsingar um atvikið líklega ekki komist til skila. Þá hafi M jafnframt verið búin að leita læknisaðstoðar í Póllandi, og í nótu vegna fyrstu komu hennar til læknis þar komi fram að um vinnutengd meiðsli sé að ræða. Þá sé getið um slysið í öðrum læknisfræðilegum gögnum en auk læknismeðferðar hafi M verið til meðferðar sjúkrapjálfa í báðum löndum. Er þá vísað til yfirlýsinga samstarfsfólks M, en þær bendi m.a. til ófullnægjandi viðbragða X í kjölfar slyssins, en X hafi sannanlega fengið vitneskju um að það hafi átt sér stað. Telji M því af öllu framangreindu fullsannað að hún hafi orðið fyrir vinnuslysi og að orsakatengsl séu milli þess og þeirra einkenna sem hún búi við í dag.

Í bréfi V til nefndarinnar er lýst þeirri afstöðu að ósannað sé að slys hafi átt sér stað. Samkvæmt upplýsingum frá X hafi X aldrei borist tilkynning um meint slys og samkvæmt tímaskráningarskýrslu hafi M ekki verið frá vinnu á umræddum tíma. Fyrsta koma M til læknis vegna einkenna sem hún reki til slyssins hafi verið 28. september 2023 og í þeirri komu hafi ekki verið minnst á slys sem orsök einkennanna. Það hafi fyrst verið hinn 22. febrúar 2024, sem minnst hafi verið á að verkir sem M þjáðist af væru vegna áverka í vinnu. M hafi þá lagt fram yfirlýsingar samstarfsfólks, þar sem fram komi m.a. að komið hafi verið að M grátandi í þvottahúsinu strax eftir slysið og að yfirmönnum hafi verið tilkynnt um það nokkrum dögum síðar. V telur að framangreindar yfirlýsingar hafi takmarkað sönnunargildi, einnig þar sem þær hafi fyrst komið fram tæpum tveimur árum eftir meint slys M.

Í viðbótarathugasemdum M er áréttað að samkvæmt framlögðum yfirlýsingum samstarfsfólks M hafi yfirmönnum hjá X verið kunnugt um slysið og hvernig það hafi átt sér stað. Sú staðhæfing V að M hafi

ekki verið frá vinnu sé þá ekki studd neinum gögnum og því ósönnuð. Þess utan komi skýrt fram að M hafi, fyrstu mánuðina eftir slysið, reynt að harka af sér og meðhöndla sig með verkjalyfjum. Segi það því ekkert um hvort slys hafi átt sér stað þó ekki hafi komið til veikindaforfalla strax í kjölfar þess. M hafi þá sannanlega minnst á slysið við lækni í Póllandi, sbr. komunótu dags. 9. ágúst 2023, rúmum tveimur mánuðum eftir slysið. Hvað varði gildi framlagðra yfirlýsinga samstarfsfólks M þá séu þær allar í innbyrðis samræmi og skipti ekki máli hvenær þær hafi komið fram enda hafi ekki reynst nauðsynlegt að afla þeirra fyrr en í kjölfar höfnunar V á því að slysið hefði átt sér stað. Er þá áréttað að M tali hvorki íslensku né ensku og hafi því þurft að reiða sig á samstarfsfólk og yfirmenn um að rétt væri staðið að tilkynningu slyssins. Þegar um erlent starfsfólk sé að ræða hvíli að jafnaði ríkar skyldur á vinnuveitendum til að taka tilliti til aðstæðna þess og er vísað til dómafordæma því til stuðnings.

Álit.

Aðila greinir samkvæmt framansögðu á um hvort sýnt sé að einkenni M megi rekja til atviks sem falli undir slyshugtak vátryggingaréttar. Almennar sönnunarreglur í vátryggingarétti leiða til þess að það hvílir á tjónþola, þ.e. M, að sýna fram á að svo sé.

Í gögnum málsins er ekki að finna neina atvikalýsingu, s.s. í tilkynningu til Sjúkratrygginga eða V, sem staðfest er af vinnuveitanda, þ.e. X. Af gögnum málsins má þá ráða að M hafi fyrst leitað læknis, í Póllandi, hinn 9. ágúst 2023, og kemur fram í enskri þýðingu sjúkraskrár um þá komu að um sé að ræða vinnutengd meiðsli. Er því getið um atvikið sem slíkt á þeim tíma. Þegar M leitaði fyrst læknis á heilsugæslu á Íslandi, hinn 28. september 2023, var umrædds atviks ekki getið en jafnframt kemur fram í nótu vegna þeirrar komu að M tali enga ensku en að sambýlismaður hennar túlki fyrir hana. Síðari tíma sjúkragögn, s.s. læknaþrætt dags. 22. febrúar 2024, þar sem fram kemur að M sé með mjög slæma „traumatíska rifu á vinstri öxl“ benda þá til þess að áverka hennar sé að rekja til einhvers konar slyss þó þau sýni ekki fram á tímasetningu þess eða atvik að baki slysinu.

Nefndin metur frásögn M af því að hún hafi fyrst um sinn reynt að harka af sér með töku verkjalyfja og því ekki leitað læknis fyrr en hún var í Póllandi rúmum tveimur mánuðum eftir umrætt atvik, þ.e. hinn 9. ágúst 2023, trúverðuga. Í bréfi V kemur fram að samkvæmt X hafi M ekki misst úr vinnu vegna áverka sinna en sú staðhæfing er ekki studd neinum gögnum, s.s. vakta- eða tímaskráningarskýrslum, né liggur nein sjálfstæð yfirlýsing X fyrir nefndinni.

Fyrir liggja vitniburðir fjögurra þáverandi samstarfsmanna M. Engin vitni urðu að umræddu atviki en samkvæmt yfirlýsingum A og B komu þau að M grátandi í þvottahúsinu. Aðspurð hvað hefði gerst hafi hún sagt þeim að hún hafi verið að taka blautan þvott úr þvottavél þegar hún rakst á körfu í þvottahúsinu og fékk við það verk í axlirnar. Á næstu dögum hafi M ítrekað lýst því að hún ætti í erfiðleikum með svefn vegna einkenna sinna og hafi A og B gefið M verkjalyf eftir að hún kláraði eigin birgðir af verkjalyfjum. Yfirlýsing þriðja aðilans, C, er á þann veg að hún muni vel þegar M varð fyrir umræddum meiðslum, og að upphaflega hafi þær M talið að einkenni hennar mundu líða hjá. Sú hafi ekki orðið raunin og hafi M m.a. beðið C að fylgja sér til læknis. Það hafi þó tekið töluverðan tíma að fá rétta greiningu og meðferð. Fjórdi yfirlýsingin, sem er afar ítarleg, er frá D sem hóf störf hjá X í byrjun júní, þ.e. nokkrum dögum eftir umrætt atvik. Þegar hann hóf störf hafi honum verið tjáð að M hefði kvartað undan áverkum vegna slyss í nokkra daga og hafi hann veitt því athygli að ástand hennar versnaði og hafði margvísleg áhrif á líf hennar og störf. Þar sem M hafi hvorki talað íslensku né ensku hafi hún beðið D um aðstoð og hann hafi í kjölfarið tilkynnt um atvikið til yfirmanna og nafngreinir D tvo aðila sem hann hafi látið vita af alvarlegum einkennum M vegna vinnuslyss. Hafi D rætt við þessa aðila sama dag og hann hóf störf og hafi þeim því verið vel kunnugt um málið og þá slysaþættu sem fólst í aðstæðum í þvottahúsinu. Í september 2023 hafi annar yfirmannanna sem D ræddi við aðstoðað M við að panta tíma hjá lækni. Hafi M þá harkað af sér og sinnt vinnu þrátt fyrir ástand sitt.

Nefndin telur framangreindar yfirlýsingar trúverðugar og hefur ekkert verið lagt fram af hálfu V sem hnekkir þeim en eins og áður segir liggur engin sjálfstæð yfirlýsing X eða yfirmanna þar fyrir nefndinni. Telur nefndin jafnframt að umræddar yfirlýsingar sýni fram á að M hafi orðið fyrir meiðslum í maí 2023 og að einkenni hennar í kjölfar þess hafi verið viðvarandi. Umræddar yfirlýsingar svo og frásögn af atvikum í málskoti benda þá til þess að um slys í skilningi viðeigandi vátryggingarskilmála hafi verið að ræða en raunar er því ekki sérstaklega mótmælt af hálfu V.

Af öllu framangreindu er það því mat nefndarinnar að M hafi orðið fyrir slysi í skilningi vátryggingaréttar hinn 30. maí 2023.

Niðurstaða.

M á rétt til bóta úr slysatryggingu launþega X hjá V.

Reykjavík, 22. september 2025.

rafræn undirskrift

Guðmundur Sigurðsson

Hildigunnur Hafsteinsdóttir

Heiða Óskarsdóttir